

Sài Gòn, ngày 07 tháng 03 năm 1971

Bá vô cấm kỵ chơn như hành
Tự luyện phòng thân phá vỡ màn
Đạo đức duyên tình đều tạm bợ
Không không tự đạt trí chơn thành.

Tu còn cấm kỵ khó hành
Buông xuôi sân hận mới rành giả chơn
Xét mình đã phá còn hơn
Lo cho thiên hạ lãnh ơn giả tình
Bên ngoài tạo cảnh đẹp xinh
Bên trong chẳng hiểu chẳng minh lấy mình
Cứ lo luyện xét thế tình
Toàn là tạm bợ chính mình tạo ra
Bất minh chẳng có thật thà
Tu thời lại muốn ta bà đó đây
Chẳng lo tự sửa đêm ngày
Chỉ lo chữa chạy cầu may thỏa tình
Giữ giam giam giữ lấy mình
Khổ bao là khổ cơ hình khổ đau
Tâm chưa thấu đạt nhiệm màu
Trí người phải tự đối đầu đau thương
Thiên đàng xét chẳng thấy đường
Thế gian giữ thế chẳng thấy đường
Thế gian giữ thế tự lường dẫn đo
không không chẳng nghĩ chẳng dò
Chỉ lo bận rộn lập dò qua sông
Thiên Trời Địa Đất hóa công
Công bằng bác ái tự phòng tiến tu.

Lương Sĩ Hằng - Vô Kiên